21 de novembre: La Presentació de Santa Maria

Text de l'Evangeli (*Mt* 12,46-50): En aquell temps, mentre Jesús s'adreçava a la gent, la seva mare i els seus germans, que eren fora, volien parlar amb ell. Algú li digué: «La teva mare i els teus germans són aquí fora, que volen parlar amb tu». Ell li respongué: «¿Qui és la meva mare i qui són els meus germans?». Llavors, assenyalant amb la mà els seus deixebles, digué: «Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare».

«El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui l'Església rememora aquell moment en què la petita Maria lliurà completament el seu cor a l'Altíssim. Santa Maria fou plena de gràcia i sens màcula de pecat ja des del primer instant de la seva concepció al si de la seva mare, santa Anna. Evidentment, Ella no n'era conscient d'aquest estatus, però sí que n'era plenament conseqüent.

La tradició cristiana està convençuda que Maria —essent molt jove— decidí dedicar-se plenament en ànima i cos a Déu. De fet, aquest fou el motiu pel qual tal dia com avui però a l'any 543, a Jerusalem, es va fer la dedicació l'església de Santa Maria la Nova.

El que són els camins de Déu!, sovint discrets i sempre eficaços! En l'antigor era del tot impensable que una noia no fos donada en casament. Una noia "soltera", tota ella sola, més aviat era sospitosa del contrari del que pretenia Maria. Així doncs, coses de l'Esperit Sant!, la joveneta Maria quedà desposada amb Josep. Sens dubte la Divina Providència havia preparat un home sant —també ens l'imaginem jove— capaç de tenir cura de Maria tal "com Déu mana".

No sabem com, però podem suposar que Maria i Josep havien acordat lliurar-se completament a Déu compartint un "matrimoni virginal" (quelcom també impensable). Si no era a través d'aquest peculiar camí, com es podria protegir la virginitat de Santa Maria? Segurament sant Josep era l'únic noi jueu capaç d'acceptar la missió de protegir la virginitat de Maria a través d'un matrimoni també virginal. Tots dos, com germans dedicats plenament al voler de Déu.

Finalment, resultà que aquest matrimoni tan peculiar —virginal— fou l'instrument precís que Déu prepara

per a “entrar” el seu Fill a la terra, «nascut de dóna, nascut sota la Llei» (Ga 4,4). «Maria va concebre el Crist per la fe en el seu cor abans que concebre’l físicament en el seu cos» (Sant Agustí). També nosaltres, imitant Santa Maria, podem concebre Jesús en el nostre cor mitjançant la fe i l’obediència a Déu, ja que «el qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és (...) la meva mare» (Mt 12,50).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Santa Maria, plantada a la casa del Senyor com una frondosa olivera, i regada amb la gràcia de l’Esperit Sant, va ser l’estada de totes les virtuts. La Verge Santíssima es mostrava modesta en l’aspecte, amable en les paraules que sortien d’un interior equilibrat» (San Juan Damascè)

- «Tota l’existència de Maria és un himne a la vida, un himne d’amor a la vida: ha generat Jesús en la carn i ha acompanyat el naixement de l’Església en el Calvari i al Cenacle» (Francesc)

- «De la descendència d’Eva, Déu va escollir la Verge Maria per ser la Mare del seu Fill. ‘Plena de gràcia’, Ella és el fruit més excel·lent de la Redempció; des del primer instant de la seva concepció, va ser preservada totalment de la màcula del pecat original i va conservar-se neta de tot pecat personal durant tota la vida» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 508)